

106 PENTANDRIA PENTAGYNIA.

inter Botanicos non convenire; alios tamen nec sine ratione, quoniam caustica est, usum ejus internum vetare. Viscus foliorum, Serpiginini, & Ophthalmiæ tempore verno, inungitur. *Amæn. Acad. 7. p. 491.* GUERIN *loc. cit.* refert maculam plantæ huic a CORDO, DODONÆO, BORRICHIO affricatam, SIEGESBECKIUM egregie absterfisse.

Plantam hanc pabulum emortuale ovibus esse, BORRICHIVS asseverat; noxia vero planta hæc ovibus esse dicitur, ob certam vermium speciem radici ejus adhærentium. Folia sicca tingunt liquores, quibus infunduntur colore flammeo. *Onom. Botan.*

HEXANDRIA

MONOGYNIA.

LEUCOJUM VERNUM: spatha uniflora; stylo clavato.

Internæ assumpta radix Vomitus excitat VALENTINI testimonio; externe emollit, discutit.

Flores vero incocti olim in Pleuritide applicabantur. *Onom. Botan.*

NARCISSUS PSEUDO-NARCISSUS spatha uniflora; nectario campanulato, erecto crispo, æquante petala ovata.

Radix hujus officinalis cocta, sive estur, sive bibitur, vomitoria est. DIOSC. DALE.

Un-

Uncia semis radicis hujus assumta etiam alvum
 movere creditur. *Onom. Botan. MORISON*
hist. Oxon. part. 2. p. 369. Hæc in gene-
 re de Narcyffis habet: „ Narcyffi cujusque
 „ generis radicem præmansam vomitum ciere
 „ CLUSIUS sæpenumero expertus est, quod
 „ nobis etiam compertum, dum ferva cujus-
 „ dam amici forum olitorium petens porracea
 „ folia sibi comparare voluit, quibus incuria,
 „ an data opera hortulani ejusve servi secantis
 „ multa Narcyffi vulgaris folia immista, quæ
 „ secta & indiscriminatim ollæ indita omnes
 „ quotquot totius familiæ comedere de hoc
 „ jusculento cum foliis narciffi, vomitu vehe-
 „ menti correpti, me accersendum curarunt,
 „ atque statim causam universalis hujus vom-
 „ tionis investigans, quædam folia Narcyffi
 „ sylvestris, inter porracea folia in canistro,
 „ quo prædicta folia ex foro detulerat ferva,
 „ adhuc restantia & immista porraceis foliis
 „ observavi, quæ causâ fuere universalis hu-
 „ jus vomitus per totam familiam.

NARCISSUS TAZETTA: spatia multiflo-
 ra; nectario campanulato, plicato, truncato,
 triplo brevior petalis; foliis planis.

Radix etiam officinis recepta fuit, viribus
 cum præcedente æqualibus. DALE.

PANCRATIUM MARITIMUM: sphata
 multiflora; petalis planis; foliis lingulatis. PE-
 TALA lanceolata subtus linea viridi: exteriora
 tria

tria apice introrsum uncinnata. NECTARIUM *angulis bipartitis acuminatis, longitudine filamentorum, & divaricatis ad latitudinem petalorum. Germina media umbellæ sessilia.* STYLUS *declinatus.* FILAMENTA *inflexa.*

Cum genus hoc quam maxime ad Narcissorum familiam accedat, à MORISSONO iis adnumeratum fuit; & dum in genere de viribus Narcissorum ageret, illud necessario etiam comprehendere debuit. CLUSIUS *hist. 1. p. 167.* radicem æque ac integram plantam fucco viscido scatere refert. Maxima igitur hujus generis cum Narcissorum familia adfinitas, fuccus, quo planta scatet, nectaria à petalis distincta, plantam hanc suspectam esse denotant: & à LINNÉ eandem venenatis adnumerare non dubitavit.

CRINUM LATIFOLIUM: foliis ovato-lanceolatis, acuminatis, sessilibus, planis.

Licet in plurimis Auctoribus, quos pervolvi, præter Botanicam descriptionem, de viribus plantæ nihil invenire potuerim; nihilominus, cum ad præcedentes maxime accedat, *Illustriss.* à LINNÉ secutus, eam illis adnumerare placuit: cum qua si nihil hucusque tentatum fuerit, saltem imposterum, ab iis, quibus planta hæc in promptu erit, plura cum eadem institui poterunt.

AMA-T

HEXANDRIA MONOGYNIA. 109

AMARYLLIS CAPENSIS : spatha uniflora, remotissima; corolla æquali; staminibus pistilloque rectis. *Macula nigricans ad ungues petalorum.* *Burm.*

Ob maximam cum præcedentibus affinitatem, forte etiam ob notos, mihi incognitos, ejus effectus, à LINNÆO inter suspectas Hæxandriæ radices reposuit. Si itaque tanti Viri auctoritati innixus, plantam hanc hic reposuero, quin de ejus viribus aliquid adducere valeam, spero me facile veniam obtenturum ab omnibus, qui auctoritatem Viri hujus, cum integro erudito orbe ex æquo æstimare norunt.

ALLIUM SATIVUM : caule planifolio, bulbifero; bulbo composito; staminibus tricuspidatis.

Integrum hoc genus, graveolens, acre, subcausticum plus minus. Ob evidentem quæ pollet acrimoniam, vix nutrientes poterit edere vires: penetrabilissimum esse, ex ulcere olens, KERKRINGIUS, PAULIN observarunt: *Cel. de CRANTZ.* BLAIR observavit, plantis pedum applicatum, animam olidam reddidisse. BENNET autem quarta a comestione hora fonticulos inde fuisse vellicatos asserit: teste SPIELMANNO. Plures hujus generis species, officinæ passim recipiunt. Allium Porrum, Victorialis, sativum, Ceba à LINNÆO numerantur. Spielmannus his addit Scorodoprasum Ascalonicum. Usus Allii, ad mucum pulmones

TIO HEXANDRIA MONOGYNIA.

nes obsidentem, jam HIPPOCRATI celebratur: in Colica à muco, in Hydrope, SPIELMANNUS: urinam solvere, calculosis prodesse; anthelminticum, in hysterica passione naribus suppositum excitans; in Podagra, Scorbuto, &c. profuisse *Cel. de CRANTZ*, SPIELMANNUS, plurimorum Auctorum testimonio probant.

Radices hæ, quæ ob alkali volatile præfens, acres sunt, & nimia quantitate teste à LINNÉ sæpe corrosivæ; assatæ, vel coctæ, maximam acridinis partem amittunt, & esculentæ evadunt.

LILIUM BULBIFERUM: foliis sparsis; corollis campanulatis, erectis, intus scabris.

Radix plantæ hujus, quæ æque ac folia, in officinis asservabantur, pota, aut cum melle, & lana in pefso apposita, aquam educit, & sanguinem: folia trita mammaram inflammationes a partu contractas oculorumque collectiones mitigat.

Radix, & folia igne ambustis utilissime iliniuntur: MATTHIOLUS. *Comm. in Lib. 3. Diosc.* Radicem hanc aperientem esse testatur MONTI. DALE.

FRITILLARIA IMPERIALIS: racemocomoso, inferne nudo; foliis integerrimis.

Planta circa annum 1570. Constantinopoli in Europam venit à LINNÉ. Venenata vi Cicutæ par; succo acri, mordaci, exulcerante gangrænosum. WEPFERI observatione, &

HEXANDRIA MONOGYNIA. III

CAMERARII experimento infamis habetur.
Cel. de CRANTZ.

Mel, quod apes ex plantæ hujus nectariis colligunt, noxium est. *Onom. Botan.*

In officinis planta sub nomine Coronæ imperialis venit.

GLORIOSA SUPERBA: foliis cirrhiferis.
Mant. 364.

Radix plantæ hujus carnosa, albicans, nauseose amara. *Onom. Botan.* vel exinde jam suspecta; hinc jure à LINNÆO, his adnumeratur.

GLORIOSA SIMPLEX: foliis acuminatis.
Mant. 62.

Secunda, & ultima hujus generis hucusque nota species, ob folia, forti, & ingrato odore prædita, hic quoque reponi cum fundamento potest.

SCILLA MARITIMA: nudiflora; bracteis refractis.

SQUILLA, SCILLA est radix plantæ hujus in officinis celebratissima, bulbosa; quæ non raro ad aliquod pugnorum magnitudinem accedit; ex basi angustiore, rotunda, fibrillas emittit; mox in corpus amplum, & ventricosum distenditur; quod in formam conoideam contrahitur; & ex apice primum flores, & deinde folia emittit; aliquot strata cuticulæ ficcæ, aridæ, rubræ, tegunt bulbis squammas albas, levi rubore suffusas; sapore exquisite amaro
in-

instructas; in meditullio multo minorem amaritiam habentes. Varietatem radice alba, quædam officinæ asservant.

Ad vetustissima medicamenta, quæ habemus, pertinent; de ejus viribus volumen condidisse PITHAGORAM testatur PLINIUS: catos, & cuniculos inde periisse vidit Cl. HIL-LEFELD, SPIELMANN.

Scillæ bulbus igitur acris admodum, & corrosivus; recens viscidos humores potenter incidit, & solida extimulat, à LINNÉ, DALE.

Ab omni tempore a vi resolvente laudabatur; & à Veteribus, ac Recentioribus æque ad urinam pellendam, & Hydropem curandam commendata fuit. In Asthmate egregias ejus vires, in Nephritide calculosa, & pituitosa viderunt multi; quorum *Cel. de CRANTZ*, SPIELMANNUS plures adducunt.

Infusum ejus vinosum, ni aliis corrigatur, vomendi conatus excitat. Cæterum acre, & penetrans remedium, sæpe in toto corpore sævos dolores ciet; imo & mobiles in convulsiones agit; ventriculi vires dejicit, sanguinem solvit. *Cel. de CRANTZ*.

ASPHODELUS LUTEUS: caule folioso; foliis triquetris striatis. *Jacq. Hort. t. 77. Bractea Membranacea, alba, majuscula.*

Radices plantæ hujus olim à Medicis ut diureticæ, & emenagogæ laudatæ fuerê; externe vero ad Vulnera, & Tumores adhibitæ.

Ra-

HEXANDRIA MONOGYNIA. 113

Radices æque, ut & femina tosta, possunt in
annonæ caritate ad panem conficiendum usu ve-
nire. *Onom. Botan.*

ASPHODELUS RAMOSUS: caule nudo;
foliis ensiformibus, carinatis, lævibus.

Asphodeli hujus radix, quæ itidem olim
officinalibus adnumerabatur plantis, ingrata,
acris est; interne assumta Diuresim, menses,
ut & præcedens movet; externe applicata
emolliens, maturans est. **DALE.**

Caules plantæ hujus sub cineribus affatos,
radices vero, & femina, cum oleo, & sale,
Antiqui in usum alimentarem ducebant. *Onom.*
Botan.

ANTHERICUM OSSIFRAGUM: foliis en-
siformibus; filamentis lanatis. *Oed. Dan.*

Cum planta hæc, quæ præcipue subhumi-
da inhabitat loca, famosissima sit ob singulares
illi adscriptas vires; quid à LINNE' *Fl. Lapp.*
p. 99. de hac sentiat, apponam.

” Fidem *inquit* superat, quæ SIM. PAULI de
” plantæ hujus singularibus viribus promulga-
” vit, nempe quod si pecoribus pabulo inter-
” mixta detur hæc herba, ipsa eorum ossa in-
” de emolliantur ita, ut pedibus insistere
” nequeant.

” In Provincia Sueciæ Smolandia inque
” Paræcia ejusdem Stenbrohultensi, à Norve-
” gia remotissima, copiosissime nascitur planta
” hæc adeo decantata, ubi tenellus adhuc in-

” finita ex vulgo de hac planta cujus flores
 ” splendidissimi toties in se convertebant ocu-
 ” los meos, confabulante audivi, nec ullus
 ” erat, qui non optime eandem agnosceret.

” De eadem uno ore dicitur, quod sit
 ” herba ovibus maxime noxia, quam si copio-
 ” se edant, inde quidem citissime eas pingue-
 ” scere, sed proxime in sequenti anno cum in
 ” hepatibus istarum nascantur vermiculi, cer-
 ” to perire. “ His enarratis concludit lau-
 ” datus Auctor.

” Quod neque ossa emolliantur, neque
 ” vermiculi ex hac generentur, nulli non con-
 ” stat, quid quid tamen sit, erit quidpiam,
 ” quod vulgo imposuit, sive quod scirrhus in
 ” hepate generet, sive quod tabem inducat,
 ” ut incedere nequeant pecora, sive aliud
 ” quid monstri, præsertim cum odor virosus
 ” in planta existat manifestissimus. Ob quem
 ” odorem plantam huc reposui.

ASPARAGUS OFFICINALIS: caule her-
 baceo, tereti; foliis fetaceis; stipulis paribus.
Varietas β Mant. 366.

Plurimum diuretica planta, ut inde urina
 semper fœteat; cujus primus SIMON SETHI
 meminit, teste SPIELMANNO. Ex turionum
 liberaliori usu micum cruentum surrexisse asse-
 rit SCHULTZ, referentibus *Cel. de CRANTZ.*
 SPIELMANNO.

Ufus

Ufus culinaris notior, quam ut hic referri debeat; ob vires solventes radices ejus in numerum quinque radicum aperientium repositæ sunt; quibus, cum aliquid acris, aquæ in qua coquantur communicent, vires aperientes denegare non vult SPIELMANNUS.

CONVALARIA MAJALIS: scapo nudo.

Planta fragrans, amara, acris, nauseosa, virofa, narcoticam, antispasmodicam, errhinam vim possidet: flores hujus sub nomine Lili convalii florum officinæ sibi vendicant, a LINNÉ: amarities, qua gaudent flores, iis acrimoniam quandam inesse testantur: inde vis purgans a SCHULTZIO observata, & errhina creberrime adnotata. SPIELMANNUS.

Flores, foliis Salviæ plerumque admistos, in pulvere nasali contra Coryzam adhibent *Nidrosienses. Amœn. Acad. 7. p. 491.*

HYACINTHUS NON SCRIPTUS: corollis campanulatis, sex partitis, apice revolutis.

Radix plantæ hujus ab Antiquis in usum Medicum trahebatur; hanc GALENUS alvum sistere, urinam pellere, potamque Regium morbum depurgare asserit. DALE. Venenatam cense-
feri adnotat. *Onom. Botan.*

Hyacinthi vires ex DIOSCORIDE, GALENO, PLINIO, FUCHSIUS recenset in *Hist. Stirp. pag. 839.* „ Hyacinthi radix pueris cum vino albo illita, impuberes servare creditur, sistit alvum pota, urinam ducit, &

phalangiorum morfibus auxiliatur: semen magis adstringit, & Cæliacis prodest; potum cum vino Regium morbum emendat. Hæc **DIOSCORIDES**. **GALENVS** radicem, quod impubertatem diutissime, servandam adtinet, morbumque Regium, omnimode cum **DIOSCORIDE** convenit. **PLINIUS** radicem Hyacinthi in vino dulci illitam, pubertatem coercere, torminibus, & araneorum morfibus resistere, contra serpentes, & scorpiones semen ejus cum Abrotano dari perhibet.

HYACINTHUS MUSCARI: corollis ovatis, omnibus æqualibus.

Planta ex Asia in Europam ante annum 1554. allata est.

Radix hujus in officinas recepta fuit; quæ mansa, aut ejus decoctum potum, vesicæ malis medebatur. Vomitiones etiam radix movet, teste **GALENO**, **DALE**.

ALOE PERFOLIATA: floribus corimbofis, cernuis, subcylindricis. Aloë foliis caulinis dentatis, amplexicaulibus, vaginantibus. Caulis sæpe radicans, licet erectus.

Aloë est succus inspissatus, niger, proprio, & nauseoso odore instructus, sapore gaudens amaro, cum aliqua acrimonia: pro varia puritate, varie denominatur; proprior, & propius ad rubedinem accedens, a Succotora, sive Soccotora Insula, ad Arabiam felicem sita, nomen accepit; magis flavescens, hepatica dicitur;

car-

carbonacea nigredine instructa, arida, minus odorata, Caballina vulgo appellatur. Has Aloës distinctiones Arabes invexerunt; cum apud Veteres duplex modo ejus genus, unum quod hepatis colorem habet, & alterum quod sæcem refert, occurrat; teste SPIELMANNO. Ex Aloës perfoliatæ LINN. foliis succus expressus inspissatur; pro varia ejus depuratione, varia etiam inspissandi ratione, variam puritatem induit; & ita eundem succum plurimum differentes Aloës species posse exhibere, evidens est. SPIELMANNUS. Methodus hunc succum colligendi a RAJO sequens describitur: ex foliis a radice avulsis, manu vel instrumento leviter compressis, succus stillat in vas recipiens; subsidere debent partes crassæ per noctem, aliæ vero supernatant; postero die in aliud vas effunditur, & solis radiis, ut concreseat, & exsiccet, exponitur, quo tempore fulvum acquirit colorem. Ex Insula Succotora in coriis bestiarum ad nos transportatur. DALE.

Celeb. Professor de JACQUIN in suis prælectionibus Botanicis sequentem methodum Aloëm præparandi refert. In furnos in sui medio craticulis ligneis instructos imponuntur abscissa Aloës folia, exponitur tunc Solis ardori integer apparatus pavimento nitido puro donatus, incalescentibus Solis ardore foliis, succus quasi per destillationem per descensum depluit, qui in pavimento colligitur, exhibetque Aloëm,

qualis in officinis prostat. Ex residuis foliis exprimendo acquiritur etiam succus, hic vocatur Aloë hepatica, estque priori multo ignobilior.

Ab Aloë ventrem duci, jam GALENUS docet; temperiei siccae noxiam esse *idem* adnotat. BORRICHIVS Mictum cruentum ab usu Aloës surrexisse vidit; fluxum Hæmorrhoidum maxime provocari MESUE, & FALLOPIUS observarunt; notum est quoque ut medicamentum anthelminticum. SPIELMANN.

Mirum corpus, absque multa resina tenacissimum, maximeque glutinosum, septimam sui partem vix resinofam habet; ad ignem paulo longius decoctum enervatur, & plane inefficax fit, ni dosis ejus intendatur: HOFFMANN *observat. Physic. Chemic. Cel. de* CRANTZ.

„ Aquam ex planta hac destillant Ægyptii, „
inquit FRID. HASSELQUIST. *Itin. in Pa-*
lest. part. 2. pag. 502. „ in Pharmacopæis
 „ Cairinis venalem, ad tussim cohibendam ab
 „ illis commendatam. Datur etiam aqua hy-
 „ stericis & asthmaticis cum fructu. Quantum
 „ valeat in ictero sine febre adhuc recenti,
 „ ipse vidi. Dabat Chirurgus expertus Gal-
 „ lus COPTO 40. annorum Icterico aquæ ex
 „ Aloë destillatæ quatuor vascula Theæ de
 „ die; qui intra quatrimum sanatus est, re-
 „ medio nostris Pharmacopæis hucusque igno-
 „ to. „

HEXANDRIA MONOGYNIA. 119

BERBERIS VULGARIS: pedunculis racemosis.

Cortex medius caulis amarus, ac flavus, vino albo infusus, egregie purgat, dosis etiamnum non rite determinata sit: cortex tamen ipse multum commendatus fuit in Leucorrhœa, morbisque aliis ex impuritate sanguinis. *Amœn. Acad. 7. p. 302.*

Foliorum decoctum in vacillatione dentium consulit HALLERUS; ex Fructibus in officinis paratur syrupus egregiarum virium.

Ufus œconomicus magnus hujus plantæ est. Radix bene purgata, atque cum tela, vel lana in aqua cocta, & aliquo tempore ibi relicta, pulchrum illis colorem flavum impertitur. Cortex ramorum ad coria SAFFIAN sic dicta tingenda usurpatur, Lignum a Lignifabris maxime expetitur.

Ex fructu spiritus fermentatione obtineri potest, & cum Aceto, vel Alumine color ruber parari. *Onom. Botan.*

TRIGYNIA.

RUMEX PATIENTIA: floribus hermaphroditis; valvulis integerrimis, unica granifera; foliis ovato-lanceolatis. *Folia* feminalia sagittata, ut Rumicis Acetosæ. *Caulis* sulcatus.

120 HEXANDRIA TRIGYNIA.

Radix longa, crassa, ramosa, foris ruffa, intus crocea, in officinis passim invenitur. In duplo assumta vim purgandi cum Rhabarbaro eandem habet. DALE.

RUMEX AQUATICUS: floribus hermaphroditis; valvulis integerrimis nudis; foliis cordatis, glabris, acutis.

Radix plantæ hujus in officinis sub nomine *Herbæ Britannicæ* venit, imo etiam tota planta usui olim erat: præter alias vires, vim venena, & serpentes abigendi possidet. MONTINGIUS veram, & genuinam DIOSCORIDIS *Britannicam* esse contendit. DALE. à LINNÉ in numerum corrosivaram reponit.

RUMEX ALPINUS: Floribus hermaphroditis, sterilibus fœmineisque; valvulis integerrimis, nudis; foliis cordatis, obtusis, rugosis. Lappathum floribus superioribus masculis, inferioribus fœmineis; foliis cordatis. Zinn. *guett. 38. Folia magnitudine Rhei rugosa.*

Radix plantæ hujus crassa, oblonga, foris fusca, intus intense flava, in officinis sub radicis Rhabarbari Monachorum nomine prostat; folia etiam à DALE inter officinalia recensentur.

Radix amaro-austera viribus cum Rhabarbaro undulato (nunc Rheo Rhabarbaro) convenit. DALE.

COLCHICUM AUTUMNALE: foliis planis, lanceolatis, erectis.

HEXANDRIA TRIGYNIA. 121

Integra planta ut deleteria ab Antiquis jam temporibus cognita; cujus radix ab omnibus rei Medicæ scriptoribus summa inter venena semper reposita fuit: hæc succulenta, qualis in autumno fere tantum invenitur, acris admodum, adurens, deleteria est; quæ alio anni tempore, farinosa, vix aliquod acredinis vestigium in se continens observatur. Succulenta recens radix dum scinditur, spargit acres particulas, quæ nares, fauces, ac pectus feriunt, et irritant; apices digitorum, quibus radix secanda tenetur, sensim stupidi fiunt, & amittunt aliquamdiu debitam sentiendi facultatem, ILLUSTRISS. L. B. DE STÖRCK. *Lib. de Colchico p. 25.* Venenata stirps, præfocat experimento L. B. VAN SWIETEN: hujus radicem ingestam fungorum more strangulando enecare DIOSCORIDES asserit; ab hac ad necem purgatus rusticus LUDOVICI. Puella ventris torminibus ab assumpto veneno tertia die rapta GARIDEL. *Cel. de CRANTZ.* ILLUSTR. L. B. DE STÖRCK, qui salutis proximorum sublevandæ intentus, ut propriæ sæpenumero oblitus fuerit; novum rei hujus documentum sui que erga publicum amoris, quod vix ulla monstrabit ætas, in hac etiam planta dedit; quam examini subjiciens, se suamque primo salutem periculo exposuit; omniaque phænomena in semetipso observata, candide in suo de hac planta libello descripsit. Plura experimen-

ta in variis desperatis etiam casibus cum successu instituit; quibus *Cl. COLLIN. PLANCHON* & alia quoque addiderunt. Observationes plurimorum Auctorum, qui radices has intus datas funestos effectus produxisse asseruerunt, & observarunt, *Illustriss. HALLER* collegit.

Primus *GOERIZ* virtutes radicis hujus intus exhibitæ, ad morbos ab obstructis visceribus oriundos recensuit, teste *SPIELMANNO*.

FOLIA ad tingenda ova, aut contra pediculos bouum adhiberi solent; si vel iis conquisitis cutis animalium inungatur, aut hæc cum foliorum decocto laventur. *Onom. Botan.* Animalia hæc non assumunt. *GUERIN* ex *ROST* recenset, servos a foliis Diarhoea cruenta *DIOSCORIDI* jam memorata periisse, & eorum ventriculum, & intestina Gangræna correpta fuisse.

Flores caustici urentes sunt; quibus Turcæ in vino infusis, ad stupiditatem inebriantur. *Cel. de CRANTZ*.

A seminibus mors post horrendos Vomitus à *PEYERO* observata: hoc gallinis quoque lethale in *Actis Acad. N. C. Vol. X.* notatur.

Radix rasata, lota, in pastam redacta, tum exsiccata, ac tandem in sufficientem aquæ quantitatem injecta, sedimentum relinquit; quod ficcatum, Amyli loco in usum trahi potest.

HEXANDRIA POLIGYNIA. 123

POLYGYNIA.

ALISMA PLANTAGO AQUATICA: foliis ovatis, acutis; fructibus obtuse trigonis. *Oed. Dan. 561.*

PLANTAGO in aquosis, & ad ripas fluviorum, lacuum habitat. Ex ipsa igitur locnatalis notitia suspicio acredinis illico oritur, & revera planta acris est; ab ejus usu animalia trucidata scribunt nonnulli; à quibusdam pro vesicatorio in Hydrope laudata fuit. In infuso propinata ad calculosos morbos, ob egregios effectus, laudatur à *Magnifico de Haen Rat. Med. part. 4. p. 258.*

HEPTANDRIA

MONOGYNIA.

AESCULUS HIPPO-CASTANUM: floribus heptandris.

Planta ex Asia in Europam anno 1550. adlata, à CLUSIO in Austria ante duo sæcula plantata, fructum fert, non ab omni venenata indole liberum, utpote nervos olfactorios ita afficientem, ut Sternutatio promoveatur. DALE. Corticem ramorum ex experimentis D. PEIPER non tantum in Febribus putridis multum valere, sed etiam in aliis, viribus Cortici Peruviano convenire, compertum est. ZANICHELIIUS Italus, Cortici æmulas vires in
Fe-